

עין משפט
גר מצודה

צא א מ"י פ"ב מלכות
מלכות הלכה ע"ש
ל"ח א תר"ב פ"א א
ק ב מ"י שם הלכה ע"ש
ל"ח א תר"ב פ"א א
קא ג ד מ"י שם
קב ה מ"י שם ע"ש שם
קב ה תר"ב א
קב ו מ"י שם הלכה ע"ש
שם פ"ג א תר"ב א
קד ו מ"י פ"א מלכות
מלכות הלכה ע"ש
הלכה ע"ש ל"ח א תר"ב
ע"ש תר"ב
קה ח (מ"י פ"א שם ע"ש
ל"ח א תר"ב פ"א
א)
קו ט מ"י מלכות
מלכות הל' ו פ"א ג' ו
ו"ש הלכה ט כתב ע"ש
שם ל"ח א תר"ב פ"א א
שם ל"ח א תר"ב פ"א א

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חגאל

[illegible]

נרביית יתוודה שחרית, ויתודה מ
אומרה כאמצע. מאי היא, רב א
לאמר, ורי יוחנן אמר רבון כל ה
זי, ודינן וידויא [ד]רבה כוליה
אבל אנחנו חטאנו, אבל אמר א
יון שהגיע שליח ציבור לאבל א
בביתם נושאין את כסיהן ארבע

עילה, רב אמר צלותא יתירא, מ
תתפלל שבע ומתעוררה וכן שחרי
נזתיה דרב דאיסורא היא. עולא
גאי טעמא צלותא יתירא היא, ו

פז:

והואמר רב תפלת ערבית רשות. רשות האומר פרק תפלת תפלת ערבית מתפלל שחתיים חסידים מתפלל השחר (שם דף טז:) עשה ולא תמאירין אותו לפי שאין מקדשין את ההודש בגילה הא לאו הכי מחזירין ואחלף מיעוט ליה תפלת ערבית רשות ואומר ר"י נהי דרשות הוא אין צלגלה בשום אה לא מפני שום חזק ועברת אז שאל המייני ע"כ דעת ר"י (ט:) דלא מטרמיין ליה וכן עלה על מנחם דירושלמי דאין מטרמיין ואחזי שירד תדע ק"י דיעבך אצרי חזקתה לא חזקה לא צלגלה ועוד חזי דכוננך אצריים ופדרים היא שמעלן ומקטירין כל הילה נהי דלא מעביי כסברה מ"מ מזוה להקטיר תפלת ערבית נמי מזוה וזמנה מאי פריך הכא והואמר רב תפלת ערבית רשות והואמרין דבזמנא אין צלגלה ח"ל וזו בזמנא דגבילי צוה"כ מזוה לטורחן והלכין צורכי סעודה אצריי טענין יו"ט דלמחר תבשרו דבנחולא צוה"כ בת קול יוצאת ואומרת קן אכול בשמחה לחמך וכו' שפירטין שאין צלגלה בזמנא אפי' למ"ד תפלת ערבית רשות הכי משמע דירושלמי תפלת דלמ"ד תפלת ערבית חובה אין תפלת ערבית פטורה למ"ד רשות תפלת ערבית פטורה משמעת אבל בזמנא אין צלגלה ואע"פ שחוקק על שאלו שאלו דנבמחא דידן משמע דרב לדברי האומר חובה לקדמך אבל למ"ד רשות לא בעיא תפלת פטורה מ"מ בזה שאנו יודעין דהאשומס י' לנו להאשומס (סוה"כ פ"ג ט"ז) אין מקדשין אל תפלת ערבית רשות כיון דהאמר בפ"ק דשבת (ל) למ"ד תפלת ערבית רשות מאי שאל המייני לא מטרמיין ליה הא אי לא שאל המייני מטרמיין ליה אפי' לא צלגלה כלל וי' תימא כיון שהתפלל בשאר ימות שנה עליה חובה א"כ אמאי אינערך לשע"י הכא דרב לדברי האומר חובה ליה ליה חובה היא עליה ובעיא תפלת מתפטרות על כן נראה דפירשין: שבע טעין שמונה עשרה ברכות פירש רש"ס טעמא משום דכיון דלמחי הוא תפנית חסוד כיו"ה"י להכי מתפלל שבע ועפי שזכר פנה היום וכו' הו' להכי מתפלל מעין י"ח:

מפני

ומתורה בנעילה מתפלל שבע
והיותם בידיו דברי ר"מ וחס
תיבתא עולא בר רב נחית
(א) הונא בריה דרב נתן אמר
רב לטעמיה דאמר צלותא
הלכה כדבריו האומר תפל
מתפלל שבע ומתורה שחור
מתפלל שבע מעין שמונה

מסופר ויתודה במנחה ויתודה בעילה. והיכן אמר אתה יודע רוי עולם, ושמואל אמר אתה יודע בעלמים, ורב אמר רבו עונותינו מלמטה, ורב המן שהא, וידיא דרב המנא וזוי ביוסא דכפרי, ונתנו חטאנו תוב אינו צריך. אמר בר המדורי הו אנחנו חטאנו קם אכריעה, אימנא שימ עיקר וירי עמיס ביום, כשחריה במסופר במנחה ובועילה.

עין חפילתו של יום. ושמואל אמר מה אנו. ומחב
ת וכן מוסף וכן במנחה וכן בגעילה מחפיל שבע
בר רב נתח קמיה דרבה פתח באחה בחרתנו וסיים
כיון דצלי חוב לא צריך לצלוי חפילת ערבית. ומ

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

[illegible]

בשם ומתורה (א) [א] תנאי היא
והחכמים אומרים מתפלל
וית קמיה דרבא פתח באר
אמר ויחיד אומרה אחר תפ
נא יתירא היא וכיון דצלי
פלה ערבית רשות לדבר
ירית שבע ומתודה מוסף
ה עשרה רבי חנינא בן גמ

אומרה, "חידו אומרה אחר חמלה ושליט ציבור
דוע עומקו של לב, ולוי אומר ובחורחך כתוב
המנונה אמר אלהי עד שלא נוצרתי איני כריי
ידי, אמר מר וטריא לא אמן אלא דלא אמר
ידי הוה קאיאנא קמיה דמר שמואל הוה יתיב,
ידי חרין אומר, חנן הוה בשלשה פרקין כשנא
הוה חרין ובעשמונת ובינים השמינים כשנא

[illegible]

אָפֿט ר' פֿייל. זיט סוף חסד
הפֿרשה: רב שִׁלִּי. ממחר
מלס על רב שְׁתֵּלֵסוּ דַּקָּק
מִינֵה לֹאס יִסִּינֵה הִיֵּה כִּלֵּא

רִישָׁא עִיִּל בר קפֿרא
שׁ ברבי הדר רִישָׁא
חמא אמר כּוֹלִי הִאי
קִפְּדִי ר' חֲנִינָא אֹזֵל רב
מִי דִכְפּוּרִי וְלֹא אִיפִּיס
ר' יוֹסִי בר חֲנִינָא כֹּל
אַל בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר
שִׁאנִי ור' חֲנִינָא הִיכִי
רִבֵּא כֹּל חֲמֵקֵיבֵר עַל
ל כֹּל פִּשְׁעֵיו אֵלֵּא ר'
לרב דִּקְלָא רִישָׁא בְּדִקְלָא
עִי לִמְעַבֵּר רִשְׁתָּא וְלֹא
וְלִגְמֵר אִוְרִיתָא בִּבְבֵּל
יִוְה"כ עִם חֲשֵׁכָה אֲבֵל
קֹדֶם שִׁיבֵּל יִשְׁתָּה
עֲשֻׁדֵּה יִאָעֵפ' שְׁהִתּוּדָה
מִתּוּדָה לֵאחֵר שִׁיבֵּל
דְּבֵר קִלְקֵלָה בִּסְעֻדָּה
עֲרִבִית יְתוּדָה שְׁחִרִית
בְּמוֹסָף יְתוּדָה כִּמְנַחָה
ה' יוֹרִיכֵן אִומְרו יִחִיד
צְבוֹר אִומְרו בִּאֲמֻצֵּעַ
אַתָּה יוֹדֵעַ רִוי עוֹלָם
מִקִּי הֵלֵב וְלֹוֹי אִמֵּר
ר' יוֹחָנָן אִמֵּר רַבּוֹן
אִמֵּר כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ
וְמוֹ מִסְפֵּר רַב הַמִּנוּנָא
אִנּוּ נִוצְרִית אִינִי כִדָּא
יִי לֹא נִוצְרִית עֵפֶר אִנִּי
אִנִּי לִפְנֵיךְ כִּכְלִי מִלָּא
יִן מִלְפָּנֶיךָ שִׁלָּא אַחְסָא
רַבְרַמְקִי אֲבֵל לֹא ע"י
בִּנָּא כִּלְהָ שְׁתָּא יוֹדֵרֵב
בְּכּוּרִי אִמֵּר "מֵר וְזִמְרָא
מֵר אֲבֵל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ
יִי חֲטָאנוּ תוּ לֹא צִדִּיק
קִיאִינָא קִמֵּה דְשִׁמְוֵאל
שְׁלִיחָא דְכִבּוּרָא וְאִמֵּר
מִיָּקָם אִמֵּר שְׁמַע מִינֵה
תֵּנן אַתָּה "בְּשִׁלְשָׁה
שָׁאִין חֵם כִּפְהִין אֲרִבְעָה
בְּמוֹסָף כִּמְנַחָה וּבְנֻעִילַת
לְשָׁה פִּרְקִים בְּתַעֲנוּת
בְּכּוּפּוּרִים מֵאִי נֻעִילַת
תֵּתָא יְתִירָתָא וְשִׁמְוֵאל
יִן מִיִּרְיִבִי אִיִּאֵר יוֹדֵכ'

במסוף מתפלל שבע
(א) דתניא יום הכפורים ע
בע ואם רצה לחתום
תה בחרתנו וסיים במזה
ולתו אמר רב יתפלת
ליה תו לא צריך ו
י האומר חובה קאמה
שבע ומתודה ^(ב) בנעילה
מלאל משום אבותיו מ

דמ"ח אין לו לבעלה נחמם כמו שרבי
המיינה לאכול דהו לא מטרותין עליה
דלחור' כפ' תפלה השחר (ברכות דף
תפלה ערביה מזה יש צה וא"כ שפיר
ומי אטו צריך להתפלל שיהי יש לו לש
קול יי"אח ואחרת לך אכל בשמחה לח
השחר דלחור לחוד תפלה ערבית מוג

ימים עם השיכה מתפלל שבע ומתודה רבו
בא לתתם בירדיו חותם ויחיד אומרה את
שבע ומתודה וכן בשחרית וכן במוסף וכן
מחזי מתפלל שמחה עשרה שלמות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) כפי רש"י היה אומר
 (ש"ח) כפי המשנה ובי' ויגמור
 ארבעים (בבב) ויגמור
 ס"א ארבעים ולא נחשון וכן
 משמע מפרש"י: (ד) שם
 נעילה ויגמור אבן ויגמור
 וכן הספיקו וכן הספיקו
 מחלל כן מליל ויגמור
 נחל ויגמור ויגמור ויגמור:
 (א) שם ויגמור ויגמור ויגמור
 אבדור ויגמור ויגמור
 דכ נח נח נח נח נח נח נח
 פסא פסא פסא פסא פסא
 ויגמור ויגמור ויגמור ויגמור
 אבדור ויגמור ויגמור ויגמור
 ויגמור ויגמור ויגמור ויגמור
 (ד) שם ויגמור ויגמור ויגמור
 דכ נח נח נח נח נח נח נח

הנהגות הנר"א

(א) גם' (תנאי היא דתניא
יורכ"פ עם חשיבה מתפלל
שבע ומתודה) חל"מ:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] גמרא תנאי היא דתניא,
צריך להיות ותו תניא [ועי'
ד"ח]:

הגהות מהר"י

לנרא
(א) נב' במנחה מתפלל שבע
ומתודה (דמניח) (ויהי"ב)
כי כל"ל וע"י מהרש"א
[דלגירסא קשה היינו נעילה
היינו ויהי"ב ע"ת]:

תום' ישנים

וחכ"א לרץ שימודה קודם
אכלה ט'. וכתוספתא (פ"ד)
גרס שימודה אחר אכלה
ושמיה ואע"ג שהתודה אחר

ו. בתלמוד ושם טע
ר. חנא לית ודקא

[illegible]

לחתום בידיו הוחם. וקימא לן
ברי האומר תפלת ערבית חובה,
ופלל שבע מעין שמונה עשרה,